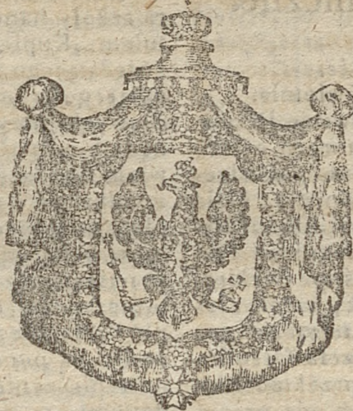
GAZETA

Wielkiego Xięstwa POZNAŃSKIEGO.

Nakładem Drukarni Nadworney *W. Dekera i Spółki.* — Redaktor: Assessor *Raabski.*

№ 36. — W Sobotę dnia 3. Maia 1828.

Na Pomnik dla *Mieczysława I.* i *Bolesława Chrobrego* od 1. do 30. Kwietnia zostały złożone następuiące dobrowolne ofiary: 40) X. Jan Teske, Pleban w Piłce ze swéy Parafii, Talarów 3 groszy srebrnych 22½. 41) Bióro Dyrekcyi Prowincyonalnéy Ziemstwa PP. Krüger, Neyman, Konopka, Irzykowski, Vetter, Talarów 10. 42) Pan Szambelan Tadeusz Garczyński ze Zbąszynia, Czerwonych złotych 15. 43) X. Ostaszewski, Opat Lubiński Xięży Benedyktynów ze swém Zgromadzeniem, Talarów 62. 44) X. Pawłowski, Wikaryusz Kościoła Metropolitalnego, Frydrychsdorów 2. 45) JW. Prazmowski, Biskup Płocki, Złotych Polskich 500. 46) P. Kaźmierz Stefański, były Rejent Konsystorski Poznański, Talarów 25. 47) Kapituła Katedralna Wrocławska, Złotych Polskich 200. 48) X. Dominikowski, Proboszcz Kongregacyi XX. Filippinów w Gostyniu ze swém Zgromadzeniem, Talarów 100.

W Poznaniu dnia 1. Maia 1828. X. *Wolicki.*

Wiadomości kraiowe.

Z Berlina, dnia 29. Kwietnia.

Jego Królewiczoska Mość Xiążę Fryderyk Wirtembergski odiechał do Weimar.

Baron Maltzahn, rzeczywisty tayny Radzca, Marszałek dworu i Intendent Królewskich zamków i ogrodów, wyiechał do Herzberga w Meklenburgskim.

Półkownik i Adjutant skrzydłowy Cesarza Rossyiskiego, Hrabia Strogonow, wyiechał gońcem do Petersburga.

Wiadomości zagraniczne.

Królestwo Polskie.

Z Warszawy, dnia 29. Kwietnia.

Towarzystwo krolesko-warszawskie Przyiaciół Nauk, dla zatrudnień niektórych członków swoich, odbędzie publiczne posiedzenie w następuiącą niedzielę, dnia 4. Maia 1828. roku. Prezes towarzystwa Julian Ursyn Niemcewicz zagai posiedzenie; Pan Malcz będzie czytał: pochwałę ś. p. Czekierskiego; Pan Krysiński Dominik, myśli niektóre o nauce gospodarstwa narodowego; Pan Tarnowski, życie ś. p. Józefa Ossolińskiego; Pan Jan Kruszyński, przekład własny „Atalii" Rasyna.

Dnia 22. towarzystwo Dobroczynności odbyło publiczne posiedzenie. Czcigodny prezyduiący J. U. Niemcewicz, wymownemi usty, złożył podziękowanie dobroczyńcom, którzy, od lat 15 istnienia tegoż towarzystwa, przyczyniali się do wsparcia cierpiącéy ludzkości.

Paryskie towarzystwo Filotechniczne, na zgromadzeniu swém wybiorczém, dniu 2. Kwietnia r. b. odbytem, wybrało, iednomyślnie, na członków swych korresponduiących: Fryderyka Hr. Skarbka, Prof. U. W., członka królesko-warszawskiego towarzystwa Przyiaciół Nauk, i Joachima Lelewela, członka tegoż towarzystwa.

Senat Królestwa Polskiego utracił, z grona swego, szanownego członka. Dnia 22. wieczorem, tknięty apoplexyą, nagle żyć przestał JW. Hrabia Pius Kiciński, Senator Kasztelan, kawaler orderu Ś. Stanisława 1. klassy.

Dnia 26. m. b. odbył się obchód żałobny ś. p. JW. Grzegorza Grotowskiego, Sędziego appellacyynego, byłego posła seymu czteroletniego, kawalera orderu Ś. Stanisława klassy 1.

Dnia 24. między godziną 2 a 5 z południa, w okolicach Warszawy o mil kilka, spadł grad znacznéy wielkości; w niektórych mieyscach pozabiiał ptastwo domowe, a w iednéy wsi pokaleczył dzieci niemogące skryć się do domów przed burzą.

Wkrótce ma wyiśdź na widok publiczny tłumaczenie dzieła Karola Krügera, Dyrektora szkoły handlowéy w Hamburgu, pod tytułem „Kupiec," przez młodego Polaka poświęcaiącego się stanowi kupieckiemu i pracuiącego w iednym z znacznych domów handlowych tuteyszych, które zapewne zwrócić będzie musiało uwagę osób myślących, albowiem uważa stan kupiecki i korzyści z niego wynikaiące z wyższego stanowiska i w rozciągleyszém znaczeniu. Dzieło to z pięciu tomów składaiące się, iako ieszcze nieznane w naszym ięzyku, wielce stać się może użytecznem, i dać poznać godność i pożytki stanu kupieckiego, który w wielu kraiach iest podstawą pomyślności narodowéy: dla czego przyspieszenie iego wydania musi być pożądaném.

Rossya.

Z Petersburga, dnia 19. Kwietnia.

N. Cesarz maiąc na uwadze znakomite zasługi rzeczywistego taynego Radzcy, Hrabiego Alopeus, Ministra Rossyiskiego przy N. Królu Pruskim, mianował Kamerjunkrem Hrabiego Alexandra Alopeus, syna Ministra, zostaiącego w usługach przy poselstwie w Berlinie.

Wiceadmirał Moller 2 mianowany został Ministrem morskim. Jenerał Adjutant Xiążę Menżyków, mianowany Kontradmirałem, pełnić będzie, w zastępstwie, obowiązki Szefa sztabu marynarki. Margrabia Traversey, dotychczasowy Minister morski, pozostanie członkiem rady państwa. W mieyscu Oberpolicmeystra petersburgskiego, Jenerała porucznika Kniaźnina, który został członkiem Senatu, mianowany iest Jenerał maior Szkurin.

Jenerał piechoty Hr. Gustaw Lambdorf zszedł z tego świata, przeżywszy lat 83.

Wyspy Jońskie.

(Z Dostrzegacza Austryack.)

Wiadomości z Zante z d. 1. i 5. Kwietnia donoszą co następuie: „Zante, dnia 31. Marca. Podług wiadomości z Modon krąży od nieiakiego czasu kilka okrętów woiennych angielskich i francuzkich między Modon, Nawaryn i Koron, w zamiarze, iak się zdaie, ażeby odciąć wszelki dowóz żywności do tych

portów, i Ibrahima Baszę, który ma tylko ieszcze na trzy miesiące niemi być opatrzony, przymusić do porzucenia Morei i powrotu do Egiptu. Pomimo téy blokady udało się brygowi egipskiemu, który płynął z Sudy z 600 worami mąki, wbiedz do Modon dnia 23. m. b. Nazaiutrz chciały tego samego dokazać dwie egipskie galioty płynące podobnież z potrzebami żywności, lecz odstraszone przez fregatę francuzką, iak słychać, wystrzałami działowemi, żeglowały ku Koron. Dnia 27. zawinął znowu do portu Nawaryńskiego ładowany mąką okręt turecki, który Ibrahim Basza wysłał był iuż nieco dawniéy po żywności do Albanii, a w nocy z 27 na 28 uszły i owe dwie galioty baczności stoiących na straży okrętów i wbiegły do Modon. Trzema dniami prędzéy, dnia 26. przybyła galiota egipska z Prewezy do Modon, i przywiozła gońca z Konstantynopola z depeszami dla Ibrahima Baszy. Odtąd zaostrzono blokadę trzech południowych, w mocy Egipcyan znayduiących się portów Morei; iakoż wczoray i onegday kilka okrętów kupieckich, które chciały wpłynąć z żywnością do Modon i Nawaryn, odparła eskadra blokuiąca, do któréy przyłączyć się także miało kilka greckich statków.“ „Zante, dnia 1. Kwietnia. Wczoray przybyły do tuteyszéy przystani dwa greckie brygi i iedna grecka galiota, wszystkie trzy pod banderą grecką. Wice-Admirał Sachturi wysiadł na ląd i prosił tuteyszego angielskiego rezydenta o pozwolele 2 młodym Grekom, udaiącym się do szkół za granicę, odbycia kwarantany w tuteyszym lazarecie, do czego się przychylono, po czém te trzy statki puściły się w dalszą żeglugę do Dragomestre, dokąd wiozą 3 do 400 ludzi woyska greckiego wraz z potrzebami żywności. Znany poiazdnik grecki, Jerzy Varnachioti, który w ciągu woyny insurrekcyinéy to Grekom to Turkom na przemian służył, i w ostatnich czasach pod Prewezą przebywał, przeszedł znowu z swoimi do stoiących pod Dragomestre Greków, do których niedawno przyłączył się także Chrysenthos Sissini (brat Michała Sissini zabranego do niewoli przez Ibrahima Baszę przy wzięciu Castel Tornese.) — W téy chwili dowiaduiemy się z pewnością, iż 4 greckie statki woienne, dwa brygi i dwie galioty, pokazały się na wodach Nawarynu dla popierania blokady wspólnie z krążącemi przed tym portem angielskiemi i francuzkiemi okrętami woiennemi.“ — „Zante, dnia 5. Kwietnia. W obozie woyska egipskiego pod Modon, mianowicie w oddziale 4go i 10go półku, pokazała się zaraza morowa, na którą do d. 30. z. m. umarło iuż kilka osób. Ibrahim Basza przedsięwziął niezwłocznie środki zaradcze. W twierdzach Nawarin, Modon i Koron panował naylepszy stan zdrowia. — Dnia 31. z. m. zawinął do Modon płynący z Smyrny, Eginy i Peros, Cesarsko-austryacki bryg woienny Veneto, dowodzony od Majora Zimburg i austryacka handlowa galiota, z 102 arabami, którzy się dostali byli do niewoli greckiéy, a przez pośrednictwo austryackiéy eskadry w Levante za tyluż w niewoli tureckiéy będących Greków wymienieni zostali. — Dnia 31. Marca znaydowały się na wodach między Nawaryn, Modon i Koron następuiące statki woienne: Angielskie: 1 okręt liniowy, 1 korweta, 2 brygi i 1 galiota. — Francuzkie: 1 fregata. — Greckie: 2 brygi i 2 galioty. — Ibrahim Basza miał oświadczyć, że ieżeli przez blokadę znayduiących się w iego mocy portów będzie sobie miał odcięty wszelki dowóz, uyrzy się przymuszonym postarać się o żywność za pomocą wyprawy w głąb kraiu.“

Anglia.

Z Londynu, dnia 22. Kwietnia.

Wczoray przybył Xiążę Kumberlandyi do palacu St. James, i odwiedził zaraz Króla, z którym obiadował. — Xiężniczka Augusta niebezpieczną złożona chorobą.

Przed kilku dniami, Król kazał przybyć do S. James dwom, bardzo iuż starym teraz wiolonczelistom Cervetto i Schram, i sławnemu kontrabasiscie Dragonetti, aby tam przed nim wykonali niektóre z triów Corellego, w których, ile się zdaie, Król Jmć bardzo sobie podoba. Cervetto urodził się r. 1740. w Londynie, a zatem liczy teraz lat 88. Jego oyciec, także wiolonczelista, urodził się roku 1682., i umarł maiąc lat 101.

W piątek wieczor wyprawiono z urzędu spraw zagranicznych gońca z depeszami do Lorda Cowley w Wiedniu.

W sobotę miał Xiążę Liewen czynności w urzędzie spraw zagranicznych.

Naynowsze wiadomości z Lizbony dnia 9. m. b. zawieraią tylko dawnieysze rzeczy.

Goniec w obszernéy perorze napomina Infanta Miguela, któremu się widocznie chce korony, i grozi mu nieuznaniem go ze strony W. Brytanii i wszystkich mocarstw, niemniéy przybyciem Don Pedra, prawnego Monarchy.

Dziennik *Times* donosząc o zrzeczeniu się przez Pana Mousnier-Buisson urzędu Deputowanego francuzkiego (zob. przesz. gaz.) przydaie tę uwagę: „Jestto przykład, który pewnie niewielu będzie miał naśladowców z téy i z tamtéy strony morza. Należy mieć nadzieię, że Izba niezostanie takiego męża pozbawioną.“

Listy z dnia 31. z. m. z Malty donoszą, że po przybyciu tam rossyiskiéy korwetty z Neapolu, cała eskadra rossyiska ztamtąd wyruszyła.

Wyszedł z druku nowy (drugi) raport Pana Jacob. Podług niego powiększyła się ludność Europy od powszechnego pokoiu o 28 do 29 milionów dusz.

Wczoray rano biegała bogłoska, iż Xiążę Liewen odebrał wiadomość od swoiego rządu, że przeyście Prutu przez woyska rossyiskie odłożone iest do połowy Maia. Goniec dzisieyszy powiada, że ta pogłoska nic nieznaczy, i że Rossyanie bez wątpienia przeydą Prut.

Xiążę Wellington złożył dnia 16. m. b. w Izbie wyższéy petycyą Dyssenterów z Klif w Hrabstwie Sussex przeciw zniesieniu aktów *Test*, którzy oświadczaią, że z kosztowanéy dotąd tolerancyi są kontenci, i że zniesienie przysięgi szkodziłoby im bardzo; — „wczem się, mam nadzieię“ — rzekł Xiążę — „wielce mylą.“ Lord King odezwał się: że nie poymuie tego, iakim sposobem podaiący petycyą, którzy wszystkie artykuły kościoła anglikańskiego zdaią się uznawać, mogą być Dyssenterami nazywanymi; musi to być osobliwy rodzay Dyssenterów, zapewne nędzni Metodyści Wesleia i bardzo nietoleruiące tolerantу, którzy tolerancyą iedynie sami mieć chcą, nie przyznaiąc iéy żadnemu innemu wyznaniu.

Dość dziwną rzeczą wydawać się musiało arbitrom słyszeć tegoż dnia w Izbie wyższéy prałatów, — pomiędzy którymi Arcybiskup yorkski, Biskup linkolmski, a nawet tak skrupulatny w innych razach Biskup cherterski — oświadczaiących się obszernie za zniesieniem, a przeciwnie mowiącego za utrzymaniem aktów *Test*, iako główney podpory konstytucyi, Hrabiego Eldona. Lord Holand w obszernym rozbiorze wniósł o powtórne odczytanie bilu w téy mierze; mowa zaś X. Wellingtona, którą w nayliberalnieyszy sposób odczytanie toż popierał, była bardzo krótką, ale za to tem treściwszą i gruntownieyszą. Także Lord Goderich mówił za zniesieniem, kończąc życzeniem, ażeby kościół angielski, który przy swoiéy ewangeliczněy czystości może się bez takiéy pomocy, iaką są pomienione ustawy *Test* obeyść, długo kwitnął; aby każdy iego członek postępował za nauką Chrystusa i aby świetne iéy przykłady pożytek dla chrześciaństwa przyniosły! — Wniosek został iednomyślnie przyiętym, ale Hrabia Winchilsea proponował długą ograniczaiącą poprawkę, przyczém go iednakże Lord Holland, stósownie do ustaw Izby, do przyszłego wniesienia bilu odesłał. Do Izby niższéy przyniósł Sir Th. Lethbridge petycyą hoduiących owce z okolicy Bath przeciw wprowadzaniu wełny, i mówił za tymiż, równie iak PP. Burrell i Heathcote. PP. Hume, Maberly i Sir F. Burdett zbiiali petycyą. H. Burell zapowiedział wniesienie na dniu 28. b. m. proiektu o udzielenie rezolucyi na korzyść kraiowców hoduiących owce.

Hr. H. Maxwell wniósł petycyą przeciw wszelkim koncessyom dla rzymsko-katolików i zapytał przy téy okoliczności: czy biegaiące pogłoski, że Rząd angielski zawiązał układy z dworem rzymskim — co tem bardziéy nie podobném do wierzenia się zdaie, że takowe rzeczy prawa nasze za zbrodnię stanu uważaią — bądź to bez, albo też pośrednio, sam przez siebie, albo też przez inne osoby, w własnych posiadłościach JKM., albo też na stałym lądzie; — zawieraią w sobie cokolwiek prawdy? i czy to nie iest podobnąż baśnią, że inne mocarstwo w Europie iest użytém do skoiarzenia układów w względzie in-

teressu rzymsko katolików w Anglii, którą Rząd nasz przyimie, albo też odrzuci? Hr. Peel podziękował szanownemu kolledze za to, iż podał sposobność, w którey na zapytania podobne pewna odpowiedź może być udzieloną; iednakże wątpi, ażeby od niego żądać miano odpowiedzi na zapytania ledynie na samey gadaninie opieraiące się. Stém wszystkiém pobudza go do tego rzetelny szacunek, który ku szanownemu kolledze powziął, aby mu wynurzył, że o téy pogłosce w tych dniach dopiero coś słyszał, i że ona nic a nic prawdy w sobie nie zawiera. — Sir J. Newport powiedział: iż nie żałuie, że materya ta przypadkowo wniesioną została, i gdy podług iego zdania wszelkie ustawy, które zakazuią Rządowi naszemu związków z stolicą Rzymską, szkodliwemi dla kraiu były, oświadczył, że w dniu 13. Maia wniesie o pozwolenie wprowadzenia bilu końcem zniesienia takowych.

Dziennik *Times* pisze: „Jasna iest rzecz, iż Rossya przybieraiąc nieprzyiacielską postawę i chwytaiąc się woiennych środków (przeciw Porcie) z powodu w traktacie londyńskim wcale nie wymienionego i odmienney zupełnie natury; przestaie być uczestniczką układu, który, iakikolwiek będzie ostateczny iego skutek, nie przypuszczał nigdy i nie przypuszcza użycia siły za środek konieczny do osiągnienia swego celu. Pozostaie iednak ieszcze dwóch uczestników traktatu: Anglia i Francya. Podług ścisłego, literalnego wykładu prawa, mogłoby i iedney i drugiey udać się wyłamać od dopełnienia układu, aby przez to oddalić od siebie krytyczne położenie, w które ie wprowadziły niespodziewane wydarzenia; ale rządy prędko się na to zgodziły, że postępowanie takowe nie byłoby dla nich zaszczytném, a haniebne odstąpienie wielkich zasad sprawiedliwości, ludzkości i zdrowey polityki iedynie tylko na chwilę uwolniłoby ie od kłopotu; widoczna bowiem rzecz iest, iż spór Turków z Grekami do tego teraz doszedł stopnia, gdzie przywrócenie pokoiu bez oderwania się i niezawisłey exystencyi niepodobne iest; a to odłączenie nie da się do skutku przywieśdź bez wdania się pośredników, z drugiey zaś strony odstąpienie od téy sprawy tyleby znaczyło, co wydanie Grecyi na zniszczenie. Ale pominąwszy nawet zobowiązanie się popierania téy sprawy, byłoby to naywiększém okrucieństwem, gdy iuż krok do tego nie ieden tylko ale kilka narodów uczyniło, opuszczać słabszą stronę, z którąśmy się dobrowolnie złączyli, niezabezpieczywszy iéy wprzód od potężnego przeciwnika. Ta tedy iest zasada, którey się Anglia i Francya ciągle trzyma ze względu na zamiary traktatu, a iedyny punkt, w którym się mocarstwa różnią, iest, iakim sposobem naykorzystniéy można ten wyraźnie oznaczony ale w środkach osiągnienia niedosyć opisany zamiar wykonać. W tém bardzo różne są zdania gabinetów; spodziewamy się iednak, że ich zbliżenie się, ieżeli nie zupełne pogodzenie, nastąpić może. To iest niezawodną rzeczą, że Francya, ieżeli kiedy miała zamiar wyprawić woysko do Morei, dostateczny znalazła powód zaniechać to przedsięwzięcie, i tym czasem przestanie na blokadzie dwóch wybrzeż greckiego półwyspu i portu alexandryiskiego. Boiemy się tylko, czy to nie będzie postępowanie za powolne, i czy dowódzca egipski, dziki barbarzyniec, nie zniszczy wprzód swoiey ofiary. Będzie przeto ta rzecz wielkiey wymagała ostrożności i energii obydwóch rządów, aby niedopuścili tego wypadku, któryby ich wystawił na śmieszny zarzut, iż się zaymuią rozstrzygnieniem przedmiotu, któremu dali exystencyą stracić. Nie należy iednakże i tego spuszczać z uwagi, że słusznie możemy się spodziewać, iż Porta, przekonawszy się nareszcie, że wszystkie wielkie mocarstwa szczerze myślą o Grecyi, przyimie te warunki, które uznać musi równie potrzebnemi dla swego bezpieczeństwa iak dla niepodległości iéy dawnych poddanych. Nie iest i to niepodobną rzeczą, że te same powody zmuszą ią zakończyć z Rossyą szczególny spór o traktat białogrodzki. Istotna szkoda wyrządzona Rossyi przez zgwałcenie, równie iak żądane wynagrodzenie, nie może tak wiele wynosić; ale ieżeliby Porta z boiaźni — bo na iéy rozsądek nie możemy się spuścić — to wynagrodzenie gotowa była złożyć, to nie widzimy, iakiém prawem mogłaby Rossya przy nie-

przyiacielskich krokach obstawać, po usunięciu przywiedzionego przez nią powodu."

Młody Hiszpan, nazwiskiem Trueba y Cosio, wydał tu romans historyczny w guście Waltera Skota: „*Gomes Arias* czyli Murzyni Alpujarry." Pewno historya żadnego narodu nie ma takiéy obfitości romansowych przedmiotów, iak historya hiszpańska.

Powiadaią iż Kapitan Franklin prosił, aby ieszcze raz mógł przedsięwziąć wyprawę arktyczną lądową, w celu badania reszty wybrzeż Ameryki północnéy.

W izbie reprezentantów Stanów Zjednoczonych północnéy Ameryki bil tyczący się przytłumienia poiedynków, przyięty został większością 61 przeciw 37 głosom. Podług tego bilu zabicie którego z poiedynkuiących uważane będzie za morderstwo, a sekundanci popełniaią nawet wtenczas zbrodnię stanu, chociaż żaden z poiedynkuiących niepolegnie.

Portugalia.

Z Lizbony, dnia 7. Kwietnia.

Kilku pisarzy porwało się do pióra, aby dowieśdź, iż Don Petro utracił swe prawa do korony portugalskiéy. Pisemka ich krążą po kraiu i niechybiaią celu.

Pomiędzy tymi, którzy się wysłowili przeciw konstytucyi brazyliyskiéy, wielu nieuczyniło tego zgodnie z interesem świętych praw Infanta Don Miguela. Zasłona, która pewne intrygi pokrywała, zaczyna się podnosić, a Xiążę iest teraz w stanie poznać swych prawdziwych i fałszywych przyiaciół, i to dosyć ieszcze wcześnie, aby zniweczyć układy, które bardzo niebezpiecznemi dla niego stać się mogły.

Wiadomo, iż Półkownik od 14. półku iazdy schronił się był do pomieszkania Generała Clinton za zezwoleniem Posła angielskiego; teraz dowiaduiemy się, iż ten waleczny oficer, oburzony ostatniemi gabinetu angielskiemi uchwałami, stawiaiącemi Portugalią nad otchłanią wulkanu, porzucił swóy przytułek i wzbraniaiąc się korzystać z gościnności angielskiéy oświadczył, iż niechce być obowiązanym rządowi, który zdradził położone w nim iego oyczyzny zaufanie. Dodaią do tego, iż Generał, Margrabia Valença, poszedł za iego przykładem.

Powiadaią — słowa Konstytucyonisty — iż wszyscy Posłowie wyiadą z naszéy stolicy w dniu, w którym Don Miguel zostanie samowładnym Krolem wykrzyknięty.

Wychodzący tu pod bezpośrednią opieką rządu dziennik apostolski: *Trąba sądu ostatecznego*, zawiera obszerne pochwały dla zniesionéy a wkrótce przywróconą być maiącéy inkwizycyi.

Hiszpania.

Z Madrytu, dnia 10. Kwietnia.

Ponieważ woyska francuzkie wkrótce wyidą z Pampeluny, S. Sebastian i Jaca, zdaie się przeto, iż Król nietylko Nawarrę ale i prowincye biskayskie uszczęśliwi swą obecnością.

Podług wiadomości z Hawany przybył tam okręt liniowy Souverain z 5 okrętami przewozowemi. Posiadamy teraz w Cuba 20,000 ludzi karnego woyska. Admirał Laborde dowodzi eskadrą złożoną z 2 okrętów liniowych od 74, 7 fregat od 40 do 50, 4 brygów od 16 do 22 dział, i z innych mnieyszych okrętów, ogółem z 15 statków przewozowych. Wkrótce zostanie pomnożona nową fregatą o 50 działach, która iest w Kadyxie w pogotowiu do żeglugi, i 1. okrętem liniowym od 74 dział, który w Ferrolu uzbraiaią.

Syn Lucyana Bonapartego przybył niedawno do Gibraltaru na okręcie amerykańskim, który go ma do Włoch zawieść. Powiadaią, iż ma zamiar zamieszkać stale w Rzymie.

W Algesiras odkryto spisek, którego celem było zaburzyć kray cały po wyruszeniu Francuzów.

Francya.

Z Paryża, dnia 23. Kwietnia.

Dnia 19. m. b. Margrabia Orvilliers przełożył w obu Izbach prawodawczych raport roczny Kommissyi dozoruiącéy kassę umorzenia.

W Izbie Deputowanych zdał sprawę Pan Lafitte względem petycyi o zaspokoienie Pana Benoit, właściciela obligów pochodzących z zaciągnionéy w roku 1811. przez ś. p. Króla Saskiego w Paryżu pożyczki, za którą

rząd francuzki ręczył. Petycya ta została podług wniosku sprawozdawcy do Ministra spraw zagranicznych odesłaną. — Pan la Boulaie wniosł, ażeby przystąpić do porządku dziennego względem petecyi przeciw wyborowi Pana Bully. Panowie Pas. Beaulieu i K. Périer mowili przeciw wnioskowi; Pan Bully bronił go. Po mowach PP. Dupin starszego i Pardessus, żądała prawa strona zamknięcia dyskussyi, lecz Pan Méchin opierał się temu. Pan la Boulaie oświadczył się powtornie, poczém zamknięcie i przystąpienie do porządku zostało bardzo małą większością uchwalone. Potém nastąpiły ieszcze krótkie rozprawy o innych petycyach. — Posiedzenie dnia 21. zaczęło się od zdania sprawy z proiektu prawa względem wyznaczenia siostrze Porucznika okrętowego Bisson roczney pensyi 1500 Franków. Kommissya wnosi o przyięcie proiektu, iak iest przełożonym. — Potém Prezydent uwiadomił Izbę, iż na nayblizszém posiedzeniu oddany będzie pod dyskussyą nowy proiekt prawa względem wyborów. Następnie naradzano się nad resztą proiektów prawa, tyczących się upoważnienia różnych departamentów do wybierania nadzwyczaynych składek na polepszanie gościńców. Wszystkie te proiekta zostały większością głosów przyięte.

Dnia 7. m. b. w Perpignan poczubili się troche mieszkańcy z żołnierzami załogi, a dnia 12. pospólstwo z wielkim krzykiem odprowadzało za bramę missyonarza, który po ukończonych tamże przez iego kollegów ceremoniach miasto opuścił.

Dziennik *Messager* gniewa się niezmiernie na ieden z dzienników włoskich, zawieraiący w sobie zmyśloną zupełnie rozmowę Xiążęcia Metternicha z Infantem Miguelem, w ktoréy Xiążę, całkiém w sprzeczności ze znaną uczciwą polityką gabinetu austryackiego względem Portugali, naygorsze rady młodemu Infantowi daie.

Bardzoby życzyć należało — mówi Dziennik *Messager des Chambres* — ażeby pisma publiczne powściągnęły się cokolwiek we względzie spraw dyplomatycznych. Łatwo zaiste rozprawiać o negocyacyach, które słusznie zasłona taiemnicy pokrywa, i równie łatwo wywodzić z nich wnioski i twierdzenia; ale na cóż się to zwykle przyda? Polepszaż się przezto choć naymniéy duch obywatelski kraiu? Niewzniecaż to raczéy fałszywych zdań o dyplomatykach i o zamiarach gabinetów?

Nowe wybory z iednéy, interesa Europy z drugiéy strony, zrządzą nowe w położeniu naszém odmiany. Liberalni z niecierpliwością wyglądaią téy chwili, a przeciwnicy pękaią się ze złości, gdy tylko o niéy pomyślą. Takie rozdwoienie niepodobno, aby długo trwać mogło.

W greckiéy służbie znayduie się teraz 19 Hiszpanów (1 Generał, 3 Połkowników, 15 Kapitanów), 26 Portugalczyków (2 Połkowników, 13 Kapitanów, 11 Poruczników), 18 Włochów (1 Połkow. 14 Kap. 3 Porucz.), 49 Francuzów (4 Gen. 7 Połkow. 6 Kap. 32 Porucz.), 9 Amerykanów (3 Kap. 6 Porucz.), 16 Rossyan (2 Połkow. 14 Porucz.) i 31 Anglików (1 Generał i 30 Poruczników).

Rozbieraiąc w Mec część domu więźniów znaleziono mnóstwo szczątków ciał ludzkich, które tam, iak się zdaie, potaiemnie pogrzebano. Jak się ta rzecz ma i do któréy epoki należy te zbrodnie policzyć, iest teraz właśnie przedmiotem troskliwego dochodzenia Prokuratora królewskiego, a publiczność z wielką ciekawością wypadku wygląda.

Xiążę Riviére umarł onegday. Na następcę iego przeznaczaią Xiążęcia Polignac, Barona Damas lub Xiążęcia Escars.

Gdy Xiążę Mortemart został mianowany Posłem w Petersburgu, nic się niezdawało potrzebnieyszém nad obecność iego przy Cesarzu Mikołaiu, któremu nawet miał towarzyszyć do armii. Wówczas polityka Ministeryum naszego miała za cel łączenie się z gabinetem petersburgskim. Czyliżby to teraz inaczéy być miało? pyta się Gazeta Francyi. Zdaie się przynaymniéy, iż się godzi tak wnioskować z niektórych wyrazów uchwyconych z rozmów dyplomatycznych i z umieszczonéy w Monitorze małéy noty.

Liberaliści — pisze Codziennik — pomimo obwieszczeń rządu i przepisów prawa o wyborach, które nogami depcą, nieprzestaią przygarniać do siebie wyborów i robić z nich haniebnego na swą korzyść monopolu. Wciąż się odbywaią przygotowawcze scha-

dzki. Kandydaci popisuią się o zakład z swoiemi republikańskiemi zasadami i wszystkie działania wyborów liberalnych trafiły do celu. Konstytucyonista i Goniec wydaią regularnie biuletyny o tych działaniach. Przedstawiani do wyboru Kandydaci, otrzymawszy większość głosów w klubie, ogłaszani bywaią za ostatecznych Kandydatów. Przyidzie wkrótce do tego, iż się obeydzie bez zwoływania przez Prefektów zgromadzeń wyborczych. A tak liberaliści zaymuią mieysce prawa, depcą ie publicznie nogami i oświadczaią, iż pragną prawności, równie iak wzywaią na pomoc wszystkich nieprzyiaciół Króla, a przytém przysięgaią, iż Król niema nieprzyiaciół.

Konstytucyonista donosi w artykule z Madrytu, iż Basza Tangeru iest człowiekiem światłym, wolnym od przesądów i przyiacielem liberalizmu, i że dowiódł wiele ludzkości i politycznego rozumu przez przychylne przyięcie wychodzców hiszpańskich.

Kommissya do roztrząsania nowego proiektu prawa o druku wyznaczona, zebrała się dnia 17. m. b. i uchwaliła, wysłuchać, przed rozpoczęciem obrad, zdania wszystkich wydawców i właścicieli dzienników, i wezwać ich, ażeby bez wszelkiéy ogrodki, to co myślą powiedzieli.

Goniec Francuzki uwiadomia nas o wychodzeniu na przyszłość z druku prelekcyy Professorów Villemain, Cousin i Guizot. „Jeźli" — mówi w tem uwiadomieniu — „Paryż pierwszem iest miastem świata ucywilizowanego, zawdzięcza bezwątpienia sławę tę znacznéy liczbie mężów, którzy się biegłością swoią w kunsztach i umieiętnościach odznaczaią. Co się zaś tyczy uczonych i literatorów, którym publiczne katedry powierzone zostały, mało osób ma tę korzyść być na ich świetnych i gruntownych prelekcyach przytomnemi, a nadto ich pamięć zaledwie małą bardzo cząstkę tego co słyszeli, obiąć zdoła. Dla reszty mieszkańców stolicy i Departamentów giną, że tak powiemy, te prelekcye zupełnie. W padliśmy przeto na myśl, ażeby całą Francyą, a nawet i kraie zagraniczne, zrobić nieiako uczestnikami takowych, iedynych w Europie, prelekcyy sławnych tych ludzi. W tym tak pożytecznym zamiarze, którego celem iest rozszerzanie moralnego i umysłowego oświecenia, obmyśliliśmy wszelkie środki, aby podziwienia godne improwizacye P. Villemain, piękne i gruntowne śledztwo w nowszéy historyi P. Guizot i wymówne uwagi o władzach umysłowych człowieka P. Cousin, natychmiast skreślone i po przeyrzeniu przez tych mistrzów do druku podane były." — Podług tego trzech wspomnionych prelekcyy, które się w wtorki, czwartki i piątki odbywaią, zaraz nazaiutrz, począwszy od dnia 15. Kwietnia, wychodzić będą dwa arkusze drukowane. Cena każdéy prelekcyi takowéy wynosi 75 Centimów.

Dziennik *Gazette des Tribuneaux* pisze: „Od nieiakiego czasu uważano w Palais Royal starego człowieka z długą brodą, w bardzo biednym stanie. Słychać teraz, że to iest dawny przyiaciel Pana Peyronnet. Aresztowano go onegday iako włóczęgę."

Pewien prosty żołnierz w Rouen odziedziczył niespodzianie znaczny maiątek. Miał on w Paryżu siostrę, w któréy się bogaty Anglik pokochał i ślub z nią wziął. Niestety wkrótce po weselu śmierć przerwała ten związek, a nieutulony w żalu mąż postanowił odebrać sobie życie, zapisawszy wprzód bratu swéy żony znaczną summę 200,000 Franków. Człowiek, który iak to między takimi ludźmi bywa, rzadko kiedy pisywał do swoiéy stostry, dowiedział się w iednym liście o iéy zamęźciu, śmierci i o swoiéy sukcessyi.

Rozmaite Wiadomości.

Donoszą z Drezna pod d. 24. Kwietnia, iż Jéy Królewiczoska Mć Xiężniczka Amalia Augusta, małżonka JKrólewicz. M. Xięcia Jana, powiła szczęśliwie syna w nocy z dn. 23. na 24ty.

N. Xiężna Parmeńska przybyć ma w m. Czerwcu do Wiednia.

(*Dwa Dodatki.*)

DODATEK
do
Gazety Wielkiego Xięstwa Poznańskiego.
Nru 36.

(Z dnia 3. Maia 1828.)

Rozmaite wiadomości.

Gazeta Powszechna donosi z Bucharestu dnia 15. Kwietnia, co następuie: „Chociaż do dnia 13. m. b. wiele mówiono o wkroczeniu woyska rossyiskiego, i nawet widzieć miano rozkaz do pochodu, którym dzień ten przeznaczony był na zaięcie xięstw, to wszelako do dnia 8. m. b. żadnych podobno w armii rossyiskiéy nieuważano przygotowań, z którychby o tak bliskim pochodzie wnioskować można. Twierdzą wprawdzie, że tylko 20,000 ludzi przeydzie Prut celem obsadzenia xięstw, i że tymczasowo na tém się ograniczą wszystkie działania woyskowe, są to przecież same pogłoski, potrzebuiące bardzo potwierdzenia. Zresztą woysko rossyiskie, iak się samo z siebie rozumi, naywiększym tchnie zapałem i z upragnieniem wygląda rozkazu do rozpoczęcia kroków nieprzyiacielskich." — W tym samym numerze zawiera taż gazeta pod artykułem z Wiednia, d. 19. Kwietnia: „Do dzisieyszego wieczora nienadeszła tu ieszcze żadna wiadomość o przeyściu woysk rossyiskich przez Prut. Papiery z tego powodu poszły w górę, albowiem nanowo sobie pochlebiaią, iż interesa Wschodu sposobem zgody załatwione zostaną."

Hrabia Capodistrias, Prezydent rządu greckiego, w uwiadomieniu względem utworzenia banku, tak się między innemi wyraża: „Dopóki Grecya będzie ślepą i nieruchomą pod ciężarem nieszczęść i niemożności, dopóki dozwoli, aby nieprzyiaciel podsycał się własnemi iéy źródłami pomocnémi, dopóki znosić będzie niesławę, hańbę, iaką na nią ściąga niegodziwość nędzników, ktorzy iéy banderę rozboiem morskim plamią, dopóty trzy mocarstwa, których cieszy się życzliwością, słusznie wątpić będą, czyli można na iéy korzyść urzeczywiścić zbawienne zamiary traktatu z dnia 6. Lipca i, iak na innéin powiedzieliśmy mieyscu, wiekopomny czyn z dnia 20. Października. Każdy myślący Grek, przekona się równie iak ia, i uzna, iż każdego obywatela bez wyiątku świętą iest powinnością, w téy stanowczéy chwili, wszystkich swoich użyć sił, aby oyczyznie na zawsze zapewnić los, do którego ią od lat siedmiu cuda boskiéy opatrzności powołuią."

W Grecyi iest w obiegu 43 gatunków monet; wydany przez Hrab. Capodistrias dekret pod dniem 20. Lutego stanowi ich wartość.

Dnia 11. Kwietnia w Rzymie spadł wielki grad, piorun dwa razy uderzył, dnia poprzedzaiącego śnieg padał, a dnia 18. dało się uczuć lekkie wstrząśnienie ziemi (to samo i w innych okolicach.)

Dnia 23. Kwietnia umarł w Hamburgu Prof. Hartmann, Redaktor Korrespondenta Hamburgskiego, który tę wiadomość czarnym paskiem obwiedzioną udziela.

Maior Collamer, z Montpellier, w Ameryce północnéy, ustrzelił, dnia 17. Lutego, z fuzyi, w odległości 27 yardów (81 stóp), iabłko z gołéy ręki Pana Ingram. Potém Pan Ingram, w równéy odległości, ustrzelił iabłko z głowy Maiora. Działo się to w przytomności wielu widzów, którzy po wielu bezskutecznych zabiegach sprzeciwienia się temu, mieli przynaymniéy zadowolnienie uyrzeć obudwóch strzelców nieuszkodzonych.

Podług wiadomości z wysp Towarzyskich, wybuchnęła na Otaicie między nowymi chrześcianami religiyna rewolucya. Dwóch kraiowców wystąpiło z twierdzeniem, iż natchnienie Ducha S. powołuie ich do opowiadania Otaityiczykom religii przewyższaiącey chrześciaństwo. Sektarze ci bardzo wielu znaleźli zwolenników; a dla licznych nawróceń, ieden z istnących tam kościołów prawie zupełnie iest opuszczony.

Łotry w Hiszpanii.

Prawie wszyscy rozbóynicy hiszpańscy noszą odzież pielgrzymów lub pustelników, a pod pozorem pytania się o drogę, o godzinę, przykładaią podróżnemu pistolet do piersi i łupią i zabiiaią razem, gdyż to iedna iest robota. A zresztą trupa łatwiey można obrać aniżeli żyiącego, nadto nieboszczyk musi potém i milczeć. Łotry hiszpańskie, iak powiadaią, bardzo są grzeczne dla kobiet, wyiąwszy dla starych i brzydkich, które iuż nikogo ułudzić nie są w stanie. Zamiast rabowania pięknych podróżnych kobiet, które się zabłąkały, lub pasterek, pasących swe trzody, towarzyszą oni im, daią im bukiety, pieniądze, wstążki i prowadzą ie w krzewiny, gdzie te nieszczęśliwe staią się lubieżności ich ofiarą. Jeżeli się teraz bardziey rozmnaża liczba tych hultaiów, przypisać to należy niedostatkowi roboty i smacznemu snu policyantów, którychby się nawet trzęsienie ziemi niedobudziło. Wolność wywieszania przez więźni worków i koszów z okien dla opatrywania ich żywnością, niemało się do tego przykłada; albowiem kamraty obok chleba poddaią im w koszach powrozy, pilniki i inne narzędzia, za których pomocą wydobywaią się potém z więzień i rozbiiaią na nowo.

OBWIESZCZENIE.

Aktuaryusz Kommissyi Generalney w Poznaniu Ludwik Brykczyński i wdowa Maryanna Kutzner, przez układ sądowy z dnia 13. Lutego r. b. zawarty, spólność majątku przed wniściem w stan małżeński wyłączyli, co ninieyszem do publiczney wiadomości podaie się.

Poznan, dnia 26. Marca 1828.

Królewsko-Pruski Sąd Ziemiański.

OBWIESZCZENIE.

Dzierzawca Fryderyk Arendt i tegoż małżonka, Ur. Martyna Maryanna z Breańskich z Czerniejewa, doszedłszy ostatnia pełnoletnich lat, wyłączyli między sobą aktem z dnia 22. Marca r. z., wspólność maiątku i dorobku, o czem podaie się ninieyszém do wiadomości.

Gniezno dnia 31. Marca 1828.

Królewsko-Pruski Sąd Ziemiański.

PATENT SUBHASTACYINY.

Na wniosek wierzyciela realnego dom na przedmieściu St. Marcina pod Nr. 217. położony, do Nadkontrolera małżonków Heyn należący, i sądownie na 5123 Tal. 23 sgr. oszacowany, naywięcey daiącemu przedanym być ma.

W tym celu wyznaczyliśmy termin na
dzień 5. Lutego,
dzień 5. Kwietnia i
dzień 10. Czerwca r. 1828.
z których ostatni zawity, zawsze przed południem o godzinie 9., przed Radzcą Sądu Ziemiańskiego Bielefeld w naszey Izbie stron, na które zdolność kupna maiących, z tém oznaymieniem wzywamy, iż ieżeli prawne przyczyny na przeszkodzie niebędą, przyderzenie naywięcey daiącemu nastąpi i na żadne potém licytum żaden wzgląd mianym niebędzie. Taxa i warunki w Registraturze przeyrzane być mogą.

Poznań, dnia 12. Listopada 1827.

Królewsko-Pruski Sąd Ziemiański.

PATENT SUBHASTACYINY.

Wieś Lubiatowko do massy sukcessyino-likwidacyiney Starosty Józefa Chłapowskiego należąca, w Powiecie Szremskim położona, na 12,257 Talarów 4 śgr. 10 den. sądownie oszacowana, na wniosek Kuratora massy, w drodze konieczney subhastacyi przedaną być ma, i termina licytacyine
na dzień 1. Kwietnia 1828.,
na dzien 1. Lipca 1828. i
na dzień 1. Października t. r.,
z których ostatni zawity, przed Referendaryu-

szem Jaisek, przed południem o godzinie 9téy w naszéy Izbie stron wyznaczone zostały, na które ochotę kupna maiących, z tém oznaymieniem wzywamy, iż naywięcéy daiącemu przyderzenie nastąpi, ieżeli prawne przyczyny na przeszkodzie nie będą. Taxa i warunki zawsze w Registraturze przeyrzane być mogą.

Poznań, dnia 26. Listopada 1827.

Królewsko-Pruski Sąd Ziemiański.

PATENT SUBHASTACYINY.

Dobra w Powiecie Poznańskim położone:

1) Dąbrowka z holendrami Zakrzewskiemi na 26,039 tal. 2 sgr. 10 den.,

2) Dąbrowa i Gurowo na 15,807 tal. 29 sgr. 1 den.,

3) Sobisiernia i Wyssogotoskie holendry na 17,617 tal. 28 sgr. 2 den., i

4) Skorzewo i Twardowo na 44,875 tal. 28 sgr. 10 den.

sądownie oszacowane, a do Ur. Franciszka Urbanowskiego należące, na wniosek królewskiéy kassy wdów woyskowéy, iako wierzycielki realnéy w drodze subhastacyi konieczněy, albo oddzielnie, albo też łącznie naywięcéy daiącemu publicznie przedane być maią.

W tym celu termina licytacyine na

dzień 31. Lipca r. b.,

dzień 4. Listopada r. b, i

dzień 4. Marca 1829.,

z których ostatni zawity, zawsze przed południem o godzinie 9téy, przed Sędzią Brückner, w naszéy Izbie dla stron wyznaczone zostały, na które zdatność posiadania i ochotę kupna maiących, z tem oznaymieniem wzywamy, iż naywięcéy daiącemu przybicie nastąpi, ieżeli prawne przyczyny na przeszkodzie niebędą. Taxa i warunki w Registraturze naszéy przeyrzane być mogą.

Zarazem z zamieszkania niewiadomi wierzyciele realni, iako to:

a) Kommissarz ekonomiczny Linke,

b) Kapitan Jan Nepomucen Siodełkiewicz, i

c) Antoni Szamocki

ninieyszem publicznie zapozywaią się, aby swych praw w wyznaczonych terminach licytacyinych dopilnowali pod tem zagrożeniem, iż w razie niestawienia się, naywięcéy daiącemu nietylko przybicie nastąpi, lecz też po wypłacie summy kupna wymazanie ich pretensyi, i chociaż spadły, i w prawdzie bez potrzeby, produkowania na to instrumentu, zadysponowanem będzie.

Poznań dnia 13. Marca 1828.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

OBWIESZCZENIE.

Folwark Gorzuchowo z olędrami Władyszyn w Powiecie Obornickim Departamencie Regencyi Poznańskiéy położone, do maiętności Budziszewskiéy należące, na rok ieden od S. Jana r. b. do S. Jana 1829 roku, więcéy daiącemu publicznie w terminie

dnia 25. Czerwca r. b.

o godzinie 9. zrana przed Deputowanym Konsyliarzem Sądu naszego Elsner w naszéy Izbie stron w dzierzawę wypuszczone zostaną. Na termin ten ochotę dzierzawienia maiących z tém oznaymieniem wzywamy, iż każdy licytant w terminie 200 Tal. kaucyi złożyć winien, a inne warunki licytacyi codziennie w Registraturze naszéy przeyrzane być mogą.

Poznań, dnia 27. Marca 1828.

Królewsko-Pruski Sąd Ziemiański.

OBWIESZCZENIE.

Termin do sprzedarzy nieruchomości małżonków Menzel w Nowym Tomyślu na dzień 26 Maia r. b. wyznaczony, w dniu następnym

dnia 27. Maia r. b.

odbyty będzie.

Poznań dnia 24. Kwietnia 1828.

Królewski Pruski Sąd Ziemiański.

PATENT SUBHASTACYINY.

Maiętność Opatowka pod jurysdykcyą naszą zostaiąca, w Powiecie Ostrzeszowskim położona, Hrabiemu Malzahn należąca, wraz z przyległościami, która według taxy sądowéy na 164,433 Tal. 19 śgr. 10 fen. ocenioną została, na żądanie wierzycieli z powodu długów

publicznie naywięcéy daiącemu sprzedaną być ma, którym końcem termina licytacyine na

dzień 29. Grudnia r. b.
dzień 1. Kwietnia 1828,
termin zaś peremtoryczny na
dzień 1. Lipca 1828.

zrana o godzinie 9téy przed Deputowanym W. Sędzią Ziemiańskim Hoeppe w mieyscu wyznaczone zostały.

Zdolność kupienia i zapłacenia posiadaiących uwiadomiamy o terminach tych z nadmienieniem, iż w przeciągu 4rech tygodni przed ostatnim terminem każdemu zostawia się wolność doniesienia nam o niedokładnościach, iakieby przy sporządzeniu taxy zayść były mogły.

Krotoszyn dnia 6. Sierpnia 1827.

Królewsko-Pruski Sąd Ziemiański.

ZAPOZEW EDYKTALNY.

Na wniosek Ur. Symforyana Węgierskiego, dziedzica dóbr Węgier, Węgierzczyzny, kapitał Złt. pol. 2000 w księdze hypoteczné dóbr tychże dla Teofili Węgierskiéy zapisany, wymazany być ma, do czego wystawienie kwitu i zezwolenie z strony Sukcessorów wspomnionéy wierzycielki po nastąpionéy poprzednio legitymacyi sukcessyonalnéy iest potrzebne.

Podług zeznania Extrahenta Ur. Węgierskiego, Teofila Węgierska w roku 1797. w klasztorze Ołoboku, iako zakonnica zmarła, tylko brata Witalego Węgierskiego i siostrę imienia niewiadomego, byłą zamężną Bratkowską, iako Sukcessorów pozostawiła.

Taż Bratkowska także iuż umrzeć i sześcioro dzieci pozostawić miała, o których tyle tylko wiadomo, iż syn ieden poszedł na Xiędza i córka iedna za pewnego Popiela, druga zaś za iakiegoś Chełmickiego poszła.

Przy takowéy niewiadomości imion i mieyscu pobytu Sukcessorów Bratkowskich, uwiadomia się tychżeननieyszém o zeyściu Teofili Węgierskiéy, tudzież o ilości pozostałego, na Węgrach zapisanego kapitału Złt. pol. 2000, również, iż tymże w osobie Ur. Panten, kommissarza sprawiedliwości, kuratora, końcem dopilnowania praw im służących, przydaliśmy. Oraz zapozywamy Sukcessorów tychże ninieyszém, aby w terminie na

dzień 7. Sierpnia 1828.

przed Deputowanym Ur. Scholtz wyznaczonym, się stawili i prawa sukcessyonalne im służące, przez wierzytelne attesta kościelne wykazali i względem przyięcia spadku się deklarowali, w razie niestawienia się, zaś oczekiwali, iż wypośrodkować się maiąca część ich spadkowa, aż do poszukiwać się maiącego uznania ich za zmarłych, do depozytu sądowego wziętą zostanie.

Krotoszyn dnia 4. Października 1827.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

(Dodatek drugi.)

CYTACYA EDYKTALNA.

W interesie regulowania długów Synagogi Szamotulskiéy, wyznaczyliśmy termin do podania i werifikacyi pretensyi do téyże Synagogi na dzień 3. Czerwca r. prz., zrana o godzinie 9téy, przed Deputowanym Konsyliarzem Sądu Ziemiańskiego Culemann, w naszéy izbie instrukcyinéy, i zapozywamy na takowy wszystkich nieznaiomych wierzycieli pod tem zagrożeniem, iż niestawaiący z pretensyą swą prekludowany i to tylko na zaspokoienie iego przekazane zostanie, co z massy po zaspokoieniu wierzycieli, pozostanie się.

Poznań, dnia 30. Grudnia 1827.

Królewsko-Pruski Sąd Ziemiański.

PATENT SUBHASTACYINY.

Dobra Sukowy Nr. 283. pod jurysdykcyą naszą w powiecie Inowrocławskim położone, a Ur. Ignacego Rakowskiego, niemniéy córki iego Ur. Anny Chmieleckiéy i małżonka iéy Ur. Felixa Chmieleckiego Kapitana dziedziczne, wraz z przyległościami które podług taxy sądownie sporządzonéy na Tal. 56,126 sgr. 25 fen. 8 w linii, a Tal. 766 sgr. 20 przed linią są ocenione, na żądanie Królewskiéy Dyrekcyi landszaftowéy tuteyszéy, z powodu zaległych prowizyów, publicznie naywięcéy daiącemu sprzedane być maią, którym końcem termina licytacyine

na dzień 1. Kwietnia
na dzień 1. Lipca

termin zaś peremtoryczny

na dzień 1. Października 1828.

zrana o godzinie 8. przed Wnym Dannenberg Sędzą Ziemiańskim w mieyscu, wyznaczone zostały.

Zdolność kupienia maiących uwiadomiamy o terminach tych z nadmienieniem, iż w terminie ostatnim nieruchomość naywięcéy daiącemu przybitą zostanie, na późnieysze zaś podania wzgląd mianym nie będzie, ieżeli prawne niebędą wymagać powody.

W przeciągu 4ch tygodni zostawia się zresztą każdemu wolność doniesienia nam o niedokładnościach, iakieby przy sporządzeniu taxy zayść były mogły.

Taxa każdego czasu w registraturze naszéy przeyrzaną być może.

Bydgoszcz dnia 5. Listopada 1827.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

WYGRANE.

W ciągnionéy w dniu 22, 23., 24. i 25. Kwietnia VIII. król. pruskiéy loteryi grubą monetą, padła główna wygrana 15,000 Tal. w kollekcie moiéy na Nr. 12,686. Polecam się zarazem losami do 9téy i do klassycznéy loteryi, iako też i instrukcyami loteryinémi po 5 sgr. dla tuteyszéy i zamieyscowéy Publiczności.

Ustanowiony poborca loteryiny
M. S. Leipziger,
przy ulicy żydowskiéy Nr. 326. w Poznaniu.

Odebrawszy iuż wszystkie moie nowe towary, składaiące się z wszelkich artykułów tyczących się stroiu, a osobliwie piękne i wielkie blondynowe chustki, nieomieszkuię o tém szanowną uwiadomić Publiczność i iak nayumiarkowańsze ceny zapewnić.

A. Tyc.

Przedaż owiec.

Z powodu przedaży dóbr moich Nieder-Langenwaldau pod Lignicą, chcę znay-

duiące się tamże poprawne owce, również sprzedać, które do inwentarza nie należą, lecz są częścią byłéy gromady moiéy w Kaltwasser. Gatunki ich są: 80 starych, 40 dwuletnich i 30 iednorocznych maciór, 50 jagniąt owieczek i 20 jagniąt baranków, 20 dwu- i iednorocznych skopów i 30 skopków jągniąt, ogółem więc około 270 sztuk, do których mogą także kilka wybornych starych baranów być spuszczonémi.

Życzę sobie te razem sprzedaż i ceny ich nisko ustanowić. Zapłata zaś może późniéy nastąpić, skoro rękoymia złożoną będzie. Owce mogą codziennie w rzeczoném mieyscu być widziane, a W. P. Nickisch Rosenegh w Kuchelberg pod Lignicą iest tak łaskaw, że sprzedażą tą się zatrudni. Listy do mnie, proszę do Berlina przy ulicy Charlottenstrasse Nr. 68. adressować.

Berlin, dnia 25. Kwietnia 1828.

de Raumer.

Wyciąg z Berlińskiego kursu papierów i pieniędzy.

Dnia 28. *Kwietnia* 1828.	Papierami	Gotowizną
	po	*po*
Obligi długu państwa . .	88 1/3	88 1/17
Obligi bankowe aż do włącznie lit. H.	—	98
Zachodnio-Pruskie listy zastawne A	93	--
Zachodnio-Pruskie listy zastawne B.	90 7/8	90 1/2
Listy zastawne W. Xięstwa Poznańskiego	96 7/8	96 1/2
Wschodnio-Pruskie . . .	93 3/8	—
Szląskie	104 7/8	—

Poznań dnia 2. *Maia* 1828.

	Papierami,	Gotowizną,	Od sta
Kurs obligów m. Poznania .	91	90 3/4	4

Ceny zboża na Pruską miarę i wagę w Poznaniu.

Dnia 28. *Kwietnia* 1828.

	Tal.	śgr.	fen.	*do*	Tal.	śgr.	fen.
Pszenica . .	1	12	6	—	1	15	—
Żyto . . .	1	2	6	—	1	3	—
Jęczmień . .	—	27	6	—	—	—	—
Owies . . .	—	19	—	—	—	20	—
Taterka . .	1	2	6	—	1	4	—
Groch . . .	1	10	—	—	1	15	—
Ziemiaki . .	—	13	—	—	—	15	—
Masła garniec	1	10	—	—	1	15	—
Słomy kopa á 1200 ff . .	3	20	—	—	3	25	—
Siana cetnar á 110 ff. . .	—	20	—	—	—	22	—